EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1684

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2019

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2019,

— der henviser til Kommissionens svar på de skriftlige spørgsmål til kommissær Urpilainen med henblik på høringen i Budgetkontroludvalget den 1. december 2020,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, artikel 100, tredje led, og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0095/2021),

A. der henviser til, at Kommissionen fuldt ud støtter forvaltningen af de europæiske udviklingsfonde (EUF'erne) og både bærer det endelige ansvar for EUF-transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed og fører tilsyn med EUF'ernes regnskabsaflæggelse;

B. der henviser til, at Parlamentet kun vil kunne udøve sin rolle som dechargemyndighed korrekt, hvis det holdes regelmæssigt og fuldstændigt opdateret af Kommissionen med detaljerede oplysninger om EUF-finansierede projekter og deres modtagere;

C. der henviser til, at Parlamentet ikke er involveret i fastsættelsen og tildelingen af EUF-midler i sammenligning med andre udviklingsinstrumenter;

D. der henviser til, at effektive forhåndsbetingelser og regelmæssige kontroller er centrale elementer for at sikre en effektiv og forsvarlig økonomisk forvaltning af EUF'erne;

E. der henviser til, at det er helt afgørende at sikre, at udviklingsbistanden anvendes i overensstemmelse med sit oprindelige formål, nemlig at nedbringe og i sidste ende udrydde fattigdom som anført i artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), under behørig hensyntagen til principperne om bistands- og udviklingseffektivitet;

F. der henviser til, at europæisk udviklingsbistand og europæiske offentlige investeringer bør fremme fælles prioriteter og politiske målsætninger, som indbefatter udryddelse af fattigdom, klima- og miljøtiltag, økonomisk politik og handelspolitik samt migrationsstyring, og som bør være i fuld overensstemmelse med principperne om grundlæggende menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse;

G. der henviser til, at de 17 verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG'erne) er centrale mål, der skal forfølges i samarbejdsinstrumenterne, både i den offentlige og den private sektor;

H. der henviser til, at eksistensen af en gennemsigtig, inkluderende og effektiv participatorisk politikudformningsproces er en forudsætning for bæredygtig udvikling;

I. der henviser til, at bæredygtighed er altafgørende for at nå de fastsatte mål og resultater og navnlig for den langsigtede virkning af udviklingsbistanden;

J. der henviser til, at tilpasning af Unionens udviklingssamarbejde til partnerlandenes egne udviklingsprioriteter altid bør overholdes fuldt ud og er et centralt element i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (2030-dagsordenen); der henviser til, at kulturelle og sproglige tilhørsforhold mellem medlemsstaterne og partnerlandene kan tilskynde til overholdelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen;

K. der henviser til, at der bør ses nøje på politikkohærens og komplementaritet mellem forskellige eksterne politikker, navnlig når flere politikker gennemføres i et enkelt partnerland, med henblik på at fremme samarbejde med den offentlige og den private sektor, tilskynde til synergier og kompromiser mellem eksisterende politikker og så vidt muligt undgå unødvendige administrative byrder;

L. der henviser til, at Kommissionen har det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EUF'ernes regnskaber, og for tilsynet med den finansielle overvågnings- og rapporteringsproces under EUF'erne;

M. der henviser til, at Kommissionens overvågningsaktiviteter ville blive lettet gennem en standardisering af kommunikationskanalerne mellem partnerlandene, EUF-finansierede enheder og Unionen;

N. der henviser til, at Unionens eksterne interventioner kanaliseres gennem internationale organisationer, som enten står for gennemførelsen af EU-midler eller samfinansierer projekter med Unionen, hvilket indbefatter udfordringer med hensyn til overvågning og forvaltning;

O. der henviser til, at budgetstøtte til bæredygtig udvikling, omend den spiller en central rolle som drivkraft for forandring og for løsning af de største udviklingsmæssige udfordringer, indebærer en betydelig forvaltningsmæssig risiko og kun bør ydes, hvis modtagerstaten er i stand til at påvise et tilstrækkeligt niveau af gennemsigtighed, ansvarlighed, respekt for retsstatsprincippet og menneskerettighederne, før den modtager budgetstøtte, og bør følges op af grundig efterfølgende kontrol;

P. der henviser til, at fremme af gennemsigtighed og bekæmpelse af korruption og svig er afgørende for en vellykket gennemførelse af Unionens budgetstøtteforanstaltninger;

Q. der henviser til, at Unionens støtte til god regeringsførelse er en central komponent i udviklingsbistanden med hensyn til at skabe effektive forvaltningsreformer;

Revisionserklæring

Finansiel og projektmæssig gennemførelse af EUF'erne (8. til 11. EUF) i 2019

1. bemærker, at 11. EUF udgør 45,5 % af porteføljen for Kommissionens Generaldirektorat for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) med hensyn til betalinger i 2019; bemærker, at EUF'ernes forpligtelser nåede op på 3 986 mio. EUR i 2019, hvilket er lige under det årlige mål på 4 057 mio. EUR (98,25 % af det årlige mål sammenlignet med 109,3 % i 2018); bemærker, at betalingerne beløb sig til 3 910 mio. EUR, hvilket svarer til en gennemførelsesgrad på 88,9 % af målet på 4 057 mio. EUR (sammenlignet med 98,2 % i 2018); bemærker endvidere, at Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) forpligtelser beløb sig til 156 mio. EUR, og at de alle vedrørte investeringsfaciliteten, mens EIB's betalinger beløb sig til 40 mio. EUR i 2019, som også alle vedrørte investeringsfaciliteten;

2. glæder sig over GD INTPA's vedvarende indsats for at reducere gammel forfinansiering og gamle uindfriede forpligtelser med et mål på 25 %; bemærker, at GD INTPA overskred målet ved at reducere EUF'ernes gamle forfinansiering med 37 % (40 % for andre områder af bistanden) og med 36 % for EUF'ernes gamle uindfriede forpligtelser (35 % for andre bistandsområder);

3. bemærker, at GD INTPA nåede sit mål om ikke at have mere end 15 % af gamle udløbne EUF-kontrakter, hvilket er en beskeden forbedring i forhold til 2018, hvor dette tal var på 17 %; bemærker, at det opnåede en score på 13 % på hele sit ansvarsområde; bemærker, at forbedringerne skyldes indførelsen af nye procedurer, der blev indført i september 2017;

4. noterer sig afslutningen af 8. EUF og Kommissionens intention om at afslutte 9. EUF inden udgangen af 2020; opfordrer Kommissionen til at holde dechargemyndigheden underrettet om opfyldelsen af denne intention;

Regnskabernes rigtighed

5. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning om de finansierede aktiviteter under 8., 9., 10. og 11. EUF i regnskabsåret 2019 konkluderede, at årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2019, i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF'ernes finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2018/1877 ([1]) (EUF-finansforordningen) og de regnskabsregler, der er vedtaget af regnskabsføreren;

([1]) Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323 (EUT L 307 af 3.12.2018, s. 1).

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

6. glæder sig over Revisionsrettens erklæring, ifølge hvilken de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for regnskabsåret 2019, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;

7. giver udtryk for bekymring over Revisionsrettens afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, som skyldes, at de udgifter, der er godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2019, er væsentligt fejlbehæftede;

8. er bekymret over, at den anslåede fejlfrekvens oversteg væsentlighedstærsklen, idet 3,5 % af de udgifter, der er registreret for 8., 9., 10. og 11. EUF, er fejlbehæftede (sammenlignet med 5,2 % i 2008, 4,5 % i 2017, 3,3 % i 2016, 3,8 % i både 2014 og 2015, 3,4 % i 2013 og 3 % i 2012); bemærker, at den stigende tendens i den anslåede fejlfrekvens foreløbigt er stoppet; forventer ikke desto mindre, at Kommissionen reflekterer over de grundlæggende årsager til rækken af afkræftende erklæringer og tager alle nødvendige skridt til at reducere den anslåede fejlfrekvens yderligere;

9. bemærker, at størstedelen af fejlene ifølge Kommissionens svar på Revisionsrettens konklusion vedrører udgifter, der ikke var afholdt, og at de fleste af disse udgifter, som det tidligere er fremgået, kan blive afholdt på et senere tidspunkt; opfordrer Kommissionen til at foretage grundige kontroller for så vidt muligt at korrigere fejlene;

10. understreger, at 37 (eller 29 %) af de 126 betalingstransaktioner, som Revisionsretten undersøgte, var fejlbehæftede; bemærker, at Revisionsretten kvantificerede 28 fejl og justerede dem med resultaterne af Kommissionens 2019-undersøgelse af restfejlfrekvensen, hvilket resulterede i en anslået fejlfrekvens på 3,5 %;

11. beklager at konstatere, at typen af fundne fejl svarer til tidligere år, nemlig udgifter, der ikke var afholdt (43,6 %, en stigning fra 22,7 % i 2018), alvorligt brud på reglerne for offentlige udbud (22,1 %, et fald fra 27,1 % i 2018), ikkestøtteberettigede udgifter (12,7 % mod 4,3 % i 2018), en restfejlfrekvens justeret fra GD INTPA's undersøgelse (9,6 %, en stigning fra 5,4 % i 2018), udgifter uden for gennemførelsesperioden (6,1 %) og manglende væsentlig dokumentation (5,9 %);

12. er dybt bekymret over den tilbagevendende karakter af disse fejl; bemærker, at Kommissionen medtog Revisionsrettens resultater i sin analyse til støtte for kontrol- og overvågningsstrategien for 2020-2024, der blev vedtaget i juni 2020, hvilket resulterede i et strategisk mål, der specifikt adresserer disse fejl; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om sine resultater med hensyn til dette strategiske mål i form af resultat- eller udfaldsindikatorer;

13. er enig med Revisionsretten i, at den kontrol, der udføres uden for Unionen, fortsat er utilstrækkelig;

14. beklager, at Kommissionen ligesom i tidligere år har begået flere fejl i transaktioner vedrørende overslag, tilskud, bidragsaftaler indgået med internationale organisationer og delegationsaftaler indgået med medlemsstaternes samarbejdsorganer;

15. beklager dybt, at der ikke træffes yderligere foranstaltninger for at øge den forudgående kontrol;

Overvågnings- og kvalitetsstyringssystemernes gennemsigtighed og effektivitet

16. bemærker med bekymring, at Kommissionen for så vidt angår ni (32 %) af de 28 betalinger med kvantificerbare fejl havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlen, før den godkendte udgifterne; opfordrer Kommissionen til at forbedre sine procedurer væsentligt for at kontrollere transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed og sikre, at der følges ordentligt op på kontrollerne; beklager, at denne manglende kontrol svarer til de foregående år;

17. mener, at overvågningsaktiviteterne vil være mere effektive, hvis Kommissionens efterretninger regelmæssigt offentliggøres og deles med dechargemyndigheden på forhånd;

18. bemærker, at Revisionsretten konstaterede, at Kommissionen og dens gennemførelsespartnere begik flere fejl i transaktioner i relation til programoverslag, tilskud, bidragsaftaler med internationale organisationer og delegationsaftaler med medlemsstaternes samarbejdsorganer end i forbindelse med andre former for støtte såsom dem, der vedrører kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser; bemærker, at 25 (38 %) af de 65 transaktioner af denne type, som Revisionsretten reviderede, var behæftet med kvantificerbare fejl, som tegnede sig for 71,7 % af den anslåede fejlfrekvens; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre omfattende, ajourførte og detaljerede oplysninger om finansierede projekter og støttemodtagere, styrke sin risikobaserede tilgang og investere kontrolkapacitet på områder, hvor der oftere forekommer fejl;

19. opfordrer Kommissionen til at gå videre med et forud fastlagt format for kommunikation mellem partnerlande, EUF-modtagere og Unionen med henblik på at reducere de fejl, Revisionsretten har fundet;

20. er bekymret over Revisionsrettens bemærkning om, at frekvensen af konstaterede fejl — herunder også en del fejl i endelige betalingsanmodninger, som havde været genstand for forudgående ekstern revision og udgiftskontrol — i lighed med de foregående år peger i retning af, at der er svagheder i denne kontrol; bemærker med bekymring, at dette ikke kun er problematisk med hensyn til kontrollernes effektivitet, men også med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemets produktivitet, fordi de udførte kontroller ikke forhindrede eller korrigerede fejlen; gentager sin forventning om, at kontrolsystemet bliver strammere, og opfordrer GD INTPA til at fortsætte bestræbelserne på at forbedre vurderingen af både effektiviteten og produktiviteten af sit kontrolsystem ved at identificere centrale resultatindikatorer for begge, ved at fastsætte realistiske og ambitiøse mål og ved at overvåge og forbedre dets kontrolsystem; opfordrer endvidere Kommissionen til at oprette en platform for EUF-finansierede projekter opdelt efter land med fokus på de endelige støttemodtagere, overordnede og specifikke projektmål og frem for alt deres praktiske resultater hvad angår den ønskede stigning i udviklingsindekserne;

21. noterer sig GD INTPA's ottende undersøgelse af restfejlfrekvensen, som resulterede i en restfejlfrekvens på 1,13 % — en stigning fra 0,85 % i 2018 og under den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at fire væsentlige forhold fordrejer restfejlfrekvensen og bidrager til, at den undervurderes, nemlig den utilstrækkelige dækning af visse aspekter af udbudsprocedurerne, det meget lave antal kontroller på stedet i projektgennemførelseslandet, som anses for at være utilstrækkeligt til at opdage fejl, der ikke fremgår af dokumenterne, metoden til at anslå restfejlfrekvensen, som fører til en procentsats, der ikke nødvendigvis afspejler de faktiske resterende fejl, og en mulig overdreven tillid til tidligere kontrolarbejde, som er i modstrid med formålet med undersøgelsen af restfejlfrekvensen, nemlig at finde de fejl, som er smuttet igennem netop disse kontroller; opfordrer GD INTPA til som i tidligere år at samarbejde med Revisionsretten og behandle disse spørgsmål inden for rammerne af en ajourføring af metodologien og en mere grundig gennemførelse af næste års undersøgelse af restfejlfrekvensen;

22. noterer sig med bekymring Revisionsrettens erklæring om, at manglen på forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2019 er uberettiget; bemærker endvidere Revisionsrettens betragtning om, at dette dels skyldes begrænsningerne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen og dels indførelsen af de minimis-reglen, hvori det hedder, at der ikke er behov for et forbehold, hvis det enkelte udgiftsområde, det ville dække, udgør mindre end 5 % af de samlede betalinger og har en finansiel effekt på under 5 millioner EUR; bemærker, at der følgelig ikke længere fremsættes forbehold i visse tilfælde, hvor de er blevet fremsat i foregående år, selv om de pågældende risici fortsat eksisterer og fejlene stadig er de samme; minder om, at et forbehold er en hjørnesten i ansvarlighedsstrukturen og derfor udgør et forebyggende og gennemsigtighedsfremmende instrument i forbindelse med GD INTPA's sikkerhedsopbygning, som afspejler de aktuelle udfordringer eller tilbageværende og tilbagevendende svagheder i hovedkvarteret eller i EU-delegationerne;

23. bemærker, at der ikke blev fremsat nogen forbehold i 2019, bl.a. gennem anvendelsen af en de minimis-tærskel for forbehold; bemærker endvidere, at GD INTPA integrerede ikkegennemførte aktioner efter forbehold i tidligere årlige aktivitetsrapporter i én handlingsplan for at styrke kontrolsystemet med særligt fokus på højrisikoområder, såsom tilskud under direkte og indirekte forvaltning, programoverslag under indirekte forvaltning med modtagerlande, indirekte forvaltning med tredjelande og tværgående foranstaltninger;

24. bemærker, at der i 2019 var 19 igangværende undersøgelser af svig, hvilket er det samme antal som i 2018;

25. glæder sig over ajourføringen af GD INTPA's strategi for bekæmpelse af svig i 2019 for at understrege den rolle, som systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) spiller som et redskab til at sanktionere svig, og opfordrer GD INTPA til fortsat at øge bevidstheden om dette system blandt sine ansatte og til at arbejde tæt sammen med Kommissionens Generaldirektorat for Budget og EDES-panelet i forbindelse med anmeldelse af sager til registrering i EDES, navnlig når de igangværende 19 undersøgelser af svig er afsluttet;

26. bemærker med tilfredshed Det Forenede Kongeriges fortsatte tilsagn om at opfylde alle sine forpligtelser i henhold til den nuværende flerårige finansielle ramme og tidligere finansielle overslag, som om det stadig var en medlemsstat, som udtrykt i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»udtrædelsesaftalen«); noterer sig endvidere, at det fremgår af udtrædelsesaftalen, at Det Forenede Kongerige forbliver part i EUF'erne indtil afslutningen af 11. EUF og alle tidligere uafsluttede EUF'er, og at landet i den forbindelse påtager sig de samme forpligtelser som medlemsstaterne i henhold til den interne aftale, hvorved den blev oprettet, samt de forpligtelser, der følger af tidligere EUF'er indtil deres afslutning, og at Det Forenede Kongerige kan deltage som observatør uden stemmeret i EUF-udvalget;

27. understreger nødvendigheden af at overholde alle Unionens forpligtelser med hensyn til udviklingsfinansiering; opfordrer Kommissionen til at vende tilbage til sin tidligere praksis med at udarbejde årlige ansvarlighedsrapporter for at sikre gennemsigtigheden og effektiviteten i Unionens udgifter og til at fokusere disse rapporter på fremskridt hen imod grundlæggende mål, som Unionen har forpligtet sig til, snarere end på tekniske detaljer;

Samarbejde med internationale organisationer, bistandsorganisationer fra Unionen og ikkestatslige organisationer

28. bemærker, at der efter finansforordningens ikrafttræden i 2018 blev vedtaget en revideret søjlevurderingsmetode den 17. april 2019; bifalder de nye obligatoriske søjler, der er blevet føjet til vurderingen, nemlig søjle 7: udelukkelse fra adgang til finansiering, søjle 8: offentliggørelse af oplysninger om modtagere og søjle 9: beskyttelse af personoplysninger; glæder sig over, at alle søjlevurderede enheder er blevet underrettet om kravet om at foretage den supplerende vurdering af de nye søjler og målet om, at de skal være afsluttet inden udgangen af 2020; opfordrer Kommissionen til at holde dechargemyndigheden underrettet om fremskridt og resultater i denne henseende;

29. bemærker, at Kommissionen udsendte nye søjlevurderingsrapporter for otte enheder, fire internationale organisationer og fire nationale bistandsorganisationer, og glæder sig over, at resultatet var positivt i de fleste tilfælde, og at der er blevet gennemført køreplaner for forbedringer, hvor det er nødvendigt; understreger betydningen af korrekt gennemførte forudgående søjlevurderinger, både med hensyn til kvalitativ levering af de forventede udviklingsrelaterede resultater og beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

30. glæder sig over, at EUF'erne, DCI og andre instrumenter er blevet erstattet af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI), da NDICI giver mulighed for budgetkontrol fra Parlamentets side og støtter den mere generelle stræben efter en fælles politikudformning over for tredjelande; understreger, at langt mere effektiv udviklingsvenlig politikkohærens skal være et vigtigt mål for den fælles tilgang; understreger, at der stadig er behov for en større indsats for at overholde principperne for udviklingsvenlig politikkohærens, navnlig inden for Unionens handels-, landbrugs-, fiskeri-, miljø-, klima-, migrations- og udenrigs- og sikkerhedspolitik, med henblik på at nå bistandseffektivitetsmålene; opfordrer til en systematisk behandling af identificerede problemer med hensyn til udviklingsvenlig politikkohærens i konsekvensanalyser, høringer af andre tjenestegrene og gennemførelses- og overvågningsordninger for at bidrage til at øge effektiviteten af Unionens bestræbelser på at nå sine udviklingspolitiske mål i overensstemmelse med artikel 208 i TEUF; gentager i denne forbindelse sin opfordring til at foretage en tilbundsgående analyse af de økonomiske partnerskabsaftalers indvirkning på de lokale økonomier og den intraregionale handel med henblik på at adressere bekymringerne vedrørende deres gennemførelse for så vidt angår regional integration og industrialisering;

31. gentager, at det er nødvendigt at sikre fuld gennemsigtighed og adgang til data i overensstemmelse med eksisterende EU-lovgivning for så vidt angår projekter, der gennemføres af internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer, og at opstille klare regler for kontrol og overvågning;

32. understreger, at enheder, der er blevet betroet gennemførelsen af EU-midler, som et generelt princip skal overholde principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed; understreger, at enhver enhed skal bidrage fuldt ud til beskyttelse af Unionens finansielle interesser og som en betingelse for at modtage midler skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) de nødvendige rettigheder og adgang; bemærker i denne forbindelse de vanskeligheder, som Revisionsretten havde med at få visum til et behørigt bebudet og planlagt projektbesøg i Burundi og de deraf følgende begrænsninger, som Revisionsretten stod over for; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at rejse dette spørgsmål og minde deres modparter i Burundi om deres forpligtelser som modtagere af EU-midler;

33. bemærker, at der stadig er behov for en mere systematisk tilgang til formidlingen af Unionens tilskudsfinansierede aktiviteter med henblik på at øge Unionens synlighed og på at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og den fornødne omhu for så vidt angår menneskerettigheder hele vejen igennem finansieringskæden; opfordrer Kommissionen til i rammeaftalerne at indføre en forpligtelse for den organisation, der har det primære ansvar, til at sikre Unionens synlighed i forbindelse med multidonorprojekter; opfordrer Kommissionen til at gennemføre stikprøvebaserede kontroller på stedet efter afslutning af de samfinansierede projekter for at kontrollere den fortsatte effekt af EUF-foranstaltningerne og tage de nødvendige skridt til at sikre den langsigtede virkning af sine operationer;

Unionens budgetstøtte

34. bemærker, at EUF's bidrag til budgetstøtteaktiviteter i 2019 nåede op på 790,3 mio. EUR (sammenlignet med 881,9 mio. EUR i 2018), hvoraf 366,8 mio. EUR udgjorde nye forpligtelser (sammenlignet med 858,6 mio. EUR i 2018) med en geografisk dækning på 55 partnerlande, hvilket repræsenterer 82 budgetstøttekontrakter (14 færre end i 2018); bemærker, at der for så vidt angår oversøiske lande og territorier (OLT'er) blev udbetalt 70,0 mio. EUR (sammenlignet med 92,9 mio. EUR i 2018) gennem EUF'erne til 12 lande gennem 13 budgetstøttekontrakter;

35. bemærker med tilfredshed, at Afrika syd for Sahara stadig er den største modtager af budgetstøtte med en andel på 36 %; bemærker med bekymring, at andelen af lavindkomstlande faldt til 32 % (sammenlignet med 38 % i 2018), og at mellemindkomstlande i den nederste halvdel er de største modtagere af budgetstøtte med 47 % af de samlede igangværende forpligtelser;

36. minder om, at budgetstøtten har til formål at styrke partnerskabet med Unionens partnerlande, fremme bæredygtig udvikling, udrydde fattigdom, mindske uligheder og konsolidere fred og demokrati og i sidste ende bidrage til opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling; bemærker, at Unionens budgetstøtte skal være styret af de internationalt vedtagne Busan-effektivitetsprincipper, som f.eks. ejerskab fra partnerlandenes side, fokus på resultater, inklusivitet og ansvarlighed; fremhæver, at budgetstøtte, fordi den fremmer gennemsigtighed og god regeringsførelse, også bidrager til bekæmpelsen af korruption og svig;

37. bemærker, at budgetstøtteprogrammer for så vidt angår det relative bidrag til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG) i høj grad bidrager til SDG 16 (fred, retfærdighed og regeringsførelse), SDG 17 (partnerskaber), SDG 5 (ligestilling mellem kønnene) og SDG 1 (ingen fattigdom); glæder sig over budgetstøtteprogrammernes stærke flerdimensionelle anvendelsesområde og mener, at de bør støtte iværksætteri og private initiativer med henblik på at fremme økonomisk og social udvikling som anbefalet i SDG 9 (opbygge robust infrastruktur, fremme inkluderende og bæredygtig industrialisering og fremme innovation) og SDG 17 (styrke midlerne til gennemførelse og revitalisering af det globale partnerskab for bæredygtig udvikling);

38. bemærker, at udbetalingerne i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet og OLT'erne hovedsagelig sker i faste trancher, som det har været tilfældet i de seneste år; minder om sin holdning om, at variable trancher muligvis kan give en bedre løftestangseffekt med hensyn til at uddybe politikken og den politiske dialog med partnerlandene om de vigtigste reformer, der skal gennemføres;

39. opfordrer dog endnu en gang GD INTPA til i sin politiske dialog nøje at vurdere de risici, der er forbundet med virksomheders skatteundgåelse, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme, som især påvirker udviklingslandene; tilskynder GD INTPA til at vurdere de finanspolitiske konsekvenser og bidrage til at opstille målrettede investeringsmål;

40. mener, at behovsvurderinger i forbindelse med NDICI-programmeringen bør tage hensyn til landenes gældssituation og til, hvordan denne situation påvirker muligheden for at forfølge verdensmålene for bæredygtig udvikling; understreger at det er nødvendigt, at donorer prioriterer tilskudsbaseret finansiering som standardløsningen, navnlig til de mindst udviklede lande, og ikke favoriserer blanding, garantier eller nogen form for lån, der kan øge gældsbyrden, frem for tilskud; opfordrer indtrængende Unionen og medlemsstaterne til som et første skridt og som supplement til sine løfter om et gældsmoratorium at udvikle et nyt gældslettelsesinitiativ for stærkt gældstyngede fattige lande; opfordrer mere bredt til, at der oprettes en multilateral gældssaneringsmekanisme til at adressere såvel krisens konsekvenser som finansieringskravene i 2030-dagsordenen;

Performance

41. glæder sig over de resultater, der er opnået i forhold til hensigten om, at inkluderende offentlige politikker fremmer fælles vækst og bidrager til at tackle sociale eller geografiske forskelle (SDG 10), idet statistikkerne viser, at indkomstandelen for de nederste 40 % af befolkningen i lande, der modtager EU-budgetstøtte, steg fra 15,6 % til 17,4 % af bruttonationalindkomsten mellem 2004 og 2019, mens den faldt en smule i andre udviklingslande eller nye vækstlande; mener også, at det er afgørende at øge bevidstheden blandt lokale samtalepartnere om private partneres voksende betydning for den økonomiske, sociale og territoriale udvikling;

42. anerkender, at der i Kommissionens retningslinjer for programmering af NDICI lægges vægt på verdensmålene for bæredygtig udvikling, øget samarbejde med lokale partnere og lokale høringer og ser frem til, at disse anliggender omsættes fuldt ud i programmerne, således at NDICI aktivt bidrager til at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling og til den fulde gennemførelse af 2030-dagsordenen; opfordrer til en korrekt gennemførelse af og rapportering om de horisontale udgiftsmål, der er fastsat i NDICI, navnlig det biodiversitetsrelaterede udgiftsmål, som ikke er et selvstændigt mål i NDICI, men som har til formål at bidrage til det overordnede biodiversitetsmål i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, med en ambition om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % af de årlige udgifter til biodiversitetsmål i 2026 og 2027;

43. glæder sig over de resultater, der er opnået gennem Unionens bidrag til SDG 16 med henblik på at bekæmpe korruption, hvor de verdensomspændende indikatorer for regeringsførelse viser, at lande, der modtager budgetstøtte, klarer sig bedre med hensyn til at bekæmpe korruption end andre udviklingslande eller nye vækstlande (med en gennemsnitlig score på – 0,35 sammenlignet med – 0,56 i 2019) og med en forbedret tendens over tid (fra en score på – 0,50 i 2005);

44. glæder sig over de resultater, der er opnået ved mobilisering af indenlandske indtægter som en del af Unionens bidrag til SDG 17 (partnerskaber), hvor det fremgår af data fra Den Internationale Valutafond, at afrikanske lande, hvor Kommissionen har indført indikatorer for mobilisering af indenlandske indtægter som led i budgetstøtteprogrammer, oplevede en stigning på 2 procentpoint i forholdet mellem skat og bruttonationalprodukt;

45. opfordrer til en nøje overvågning af og en grundig politisk dialog med partnerlandene om mål, fremskridt hen imod fastlagte resultater og resultatindikatorer; opfordrer endnu en gang Kommissionen til bedre at definere og måle den forventede udviklingseffekt og navnlig til at forbedre kontrolmekanismen med hensyn til modtagerstatens adfærd inden for områderne korruption, respekt for menneskerettighederne, god regeringsførelse og demokrati; fremhæver behovet for at inddrage den private sektor i denne strategiske dialog; er stadig dybt bekymret over måden, hvorpå Unionens budgetstøtte kan anvendes i modtagerlande, hvor der ikke er nogen eller kun begrænset demokratisk kontrol;

46. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en evaluering for hvert enkelt land af de igangværende langvarige EUF-finansierede projekter med henblik på at påvise den reelle virkning i det pågældende land af årtiers EU-investeringer, og hvordan disse reelt har bidraget til modtagerlandenes økonomiske, sociale og bæredygtige udvikling; opfordrer Kommissionen til at begrænse eller standse finansieringen af ineffektive projekter i fremtiden;

47. beklager, at Revisionsretten ikke medtog EUF's performance i kapitel 6 »Et globalt Europa« i sin beretning om EU-budgettets performance; glæder sig over, at der er medtaget et afsnit om EUF's performance i Revisionsrettens årsberetning; bemærker, at denne beretning indeholder individuelle bemærkninger om projekter; noterer sig med bekymring Revisionsrettens konstatering af, at der var tilfælde, hvor de undersøgte foranstaltningers produktivitet og effektivitet blev bragt i fare; opfordrer Kommissionen til at se nærmere på de enkelte projekter, som Revisionsretten har undersøgt, og til at tage skridt til at sikre foranstaltningernes tilsigtede resultater og beskytte Unionens finansielle interesser; opfordrer Revisionsretten til at udvide sit arbejde med EUF's performance;

48. bemærker med bekymring Revisionsrettens konklusion i særberetning nr. 14/2020 med titlen »EU's udviklingsbistand til Kenya« om, at det ikke i tilstrækkelig grad er godtgjort, at programmeringen af den 11. EUF kanaliserede bistanden derhen, hvor den kunne bidrage mest til at nedbringe fattigdommen; bemærker navnlig, at midlerne var spredt over mange områder, og at der var en uklar vurdering af, hvordan bistanden kunne nå en kritisk masse med henblik på at skabe betydelige resultater; noterer sig Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør vurdere, om — og i bekræftende fald redegøre for, hvordan — de beløb, der afsættes til og inden for hvert fokusområde, med rimelig sandsynlighed vil nå en kritisk masse, der er tilstrækkelig til at skabe betydelige resultater; noterer sig Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens accept af denne anbefaling;

49. beklager at notere sig Revisionsrettens konklusion om, at processen for tildeling af midler til Kenya ikke omfattede en specifik vurdering af hindringer og mål for landets udvikling; noterer sig svaret fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om, at finansieringsbeløbene blev fastsat på grundlag af sammensatte indikatorer, der vurderede mange dimensioner af behov og resultater for så vidt angår Kenya; bemærker, at Revisionsretten fremsatte en anbefaling, hvori den opfordrede Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge Unionens metode til fordeling af midler mellem landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, og inddrage Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne på behørig vis, og glæder sig over, at den er blevet accepteret af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten; bemærker, at anden del af anbefalingen, hvori Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten blev opfordret til at indføre særlige betingelser, hvorved der etableres en tydelig forbindelse mellem på den ene side de finansielle tildelinger og på den anden side landets tidligere resultater og regeringens tilsagn om strukturreformer, ikke blev accepteret af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten;

50. er skuffet over, at Revisionsretten i sin særberetning om EU's udviklingsbistand til Kenya ikke har en korrekt forståelse af det primære mål om fattigdomsbekæmpelse i Unionens udviklingspolitik, og at Revisionsretten ikke engang gør opmærksom på eksistensen af FN's 2030-dagsorden, og over de fejlbehæftede konklusioner, der følger af disse alvorlige udeladelser; minder om, at små familiedrevne landbrug ifølge FAO producerer 80 % af verdens fødevarer; er i denne forbindelse bekymret over Revisionsrettens holdning til, at en betydelig del af EU-støtten til Kenya går til landbrugssamfund i tørre og halvtørre landområder og til mindre landbrugere, og over Revisionsrettens opfordring til en yderligere industrialisering af den lokale landbrugsfødevaresektor, eftersom dette kan bringe fødevaresikkerheden og disse samfunds levevis i fare;

51. er særligt bekymret over sagen om anlæggelsen af vejen mellem Mombasa og Nairobi, der finansieres via Unionens trustfond for infrastrukturer i Afrika (EUTF), som er et EU-blandingsinstrument med donorbidrag fra EUF-budgettet, en række medlemsstater og EIB; minder om, at flere end 100 familier blev tvangsudsat fra deres hjem langs vejen for at bane vej for anlægsarbejder i forbindelse med dette projekt og om, at der er blevet indgivet mere end 500 klager til EIB vedrørende menneskerettighedskrænkelser alene for dette projekt, herunder klager om tvangsudsættelser gennemført af væbnet politi; opfordrer til, at dette projekt suspenderes, indtil der er foretaget en ordentlig vurdering af indvirkningen på menneskerettighederne; understreger, at dette eksempel afspejler de mangler, der for nylig blev rapporteret om, for så vidt angår mulighederne for blandings- og garantimekanismer med henblik på at bidrage til verdensmålene for bæredygtig udvikling eller til gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer og til at påvise finansiel additionalitet;

52. opfordrer Kommissionen til, navnlig i forbindelse med samfinansierede initiativer eller multidonorinitiativer, at tilskynde de internationale institutioner til at tilnærme deres resultatstyringsrammer til Unionens;

53. mener, at et bedre fokus på lokale SMV'er, den private sektor og civilsamfundsorganisationer bør være en central samarbejdsakse i forvaltningen af EU-delegationernes projektpipelines; understreger, at strategisk dialog med den private sektor og civilsamfundsorganisationer skal spille en afgørende rolle for udviklingen af de lokale økonomier i betragtning af det finansieringsunderskud, der skal dækkes for at nå de ambitiøse verdensmål for bæredygtig udvikling;

54. mener, at der er behov for passende omhu for at sikre en bedre kommunikation mellem Kommissionen, Parlamentet og medlemsstaterne om gennemførelsen af EUTF og tilstrækkelig offentlig rapportering om, tilsyn med og revision af deres aktiviteter og resultater; anmoder Revisionsretten om at overveje en revision af konsekvenserne af gennemførelsen af EUTF for Unionens udviklingspolitik, både ud fra et budgetmæssigt og et resultatmæssigt synspunkt; opfordrer derfor Kommissionen til at drage konklusioner af revisionen og sikre, at EUTF-projekter, der er blevet gennemført ineffektivt, bringes til ophør, eller at finansieringen i vidt omfang begrænses;

Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Afrika

55. minder om Parlamentets faste standpunkt om, at Kommissionen bør sikre, at enhver trustfond, der oprettes som et nyt udviklingsværktøj, altid skal være i overensstemmelse med Unionens overordnede strategi og udviklingspolitiske mål, dvs. at nedbringe og udrydde fattigdom;

56. understreger, at EUTF for at opfylde politikmålene skal tage fat på de grundlæggende årsager til destabilisering, tvangsfordrivelse og irregulær migration ved at fremme modstandsdygtighed, økonomiske muligheder, lige muligheder, befolkningens sikkerhed og menneskelig og social udvikling;

Risici og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af EUF-bistanden

57. minder om, at god regeringsførelse, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne er uundgåelige forudsætninger for bistandseffektivitet; opfordrer Kommissionen til at gøre retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne til den ultimative forudsætning for godkendelse af finansiel bistand; anmoder Kommissionen om at gøre strengere brug af den klausul, som er indeholdt i de finansielle aftaler med partnerlande, og som giver Kommissionen mulighed for at suspendere eller opsige aftalen i tilfælde af overtrædelse af en forpligtelse vedrørende respekt for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet (artikel 26, stk. 1, i de almindelige betingelser);

58. er bekymret over, at Kommissionen afviser en henstilling fra Parlamentet om i den næste årlige aktivitetsrapport at medtage en struktureret vurdering af virkningen af EUF's aktiviteter; anmoder Kommissionen om at revidere sin holdning og reagere positivt på Parlamentets konkrete anmodning;

59. gentager sin bekymring over uforeneligheden mellem EUF'ernes budgetprocedure, hvor Parlamentet ikke er involveret i fastlæggelsen og tildelingen af EUF-midler, og den nødvendige ansvarlighedsproces, hvor Parlamentet er dechargemyndighed, bortset fra investeringsfaciliteten, som forvaltes af EIB og derfor ikke er omfattet af revisionen.